זה התוצאה של כח קנאה פוליטיקה ומחלוקת – פרשת קרח

מאת: חיים קרמר
יולי 4, 2024

הפרשה השבועית שלנו מספרת בעיקר את סיפורו של קרח .

מי הוא היה ? מה הוביל אותו למרוד במשה רבינו ובתורה ? איך הצליח לשכנע דמויות רבניות מובילות – למעשה רוב היהודים – להצטרף למרדו ?

קרח היה בן דודו של משה , אבותיהם היו אחים . משה רבינו הפך למנהיג היהודים ,

הוא הוביל אותם ממצרים , ביצע את נס קריעת ים סוף , הצליח להכות בסלע ולהוציא נוזלים כדי להרוות כמה מיליונים במים מהסלע הזה , והיה הסיבה המרכזית לירידת המן , שזה מזון שמימי , כדי להאכיל את המיליונים הללו ! וכמובן , הוא עלה לשמים כדי להביא לנו את התורה , כדי שנוכל לקבל מדריך לחיים ועבודת ה'.

אולי גם זה יעניין אתכם :

כשהארץ נופלת – פרשת השבוע קרח

נפילת הענק – פרשת השבוע קרח

הצלחה נמדדת במעשים – פרשת השבוע קרח

מצד שני , בן דודו קורח , היה אדם עשיר מאוד ללא תכונות בולטות אחרות . עשיר הוא היה , המדרש מציין שקורח יצא ממצרים עם כ-300 חמורים הנושאים רק את המפתחות לאוצרותיו .

עם זאת , הייתה לו תכונה אחת שהייתה בהחלט מהגרועות ביותר . הוא היה קנאי מאוד למעמדו וכוחו של משה . הוא ניסה להשתלט על הכהונה מאהרן , ניסה להקטין את משה והישגיו , אבל לא הייתה לו כל עילה . ובכל זאת , הוא עמד על דעתו , דרש חלק מההנהגה , למרות שהיה חסר ידע , תכונות וכישורים .

היה זה עושרו העצום שגרם לו ליפול . הוא הסתמך על תיק ההשקעות שלו (כלומר , עושרו) כדי לשלוט , לפחות על משהו .

סיפור התורה על קרח הוא סיפור מתמשך. רבים סובלים מעין הרע של קנאה. רבים משתוקקים לכוח. רבים משתוקקים להנהגה, רבים משתוקקים להכרה.

ואם חס ושלום הם משיגים אותה, קשה להם מאוד לוותר עליה. זה רק מחריף את הבעיה של היותם בשלטון מלכתחילה!

אז קרח היה צריך "קולות" כדי להצדיק את מעמדו. כפי שהתברר, הוא עבד לילה שלם כדי לגייס את אנשיו למרוד נגד משה, נגד התורה. הוא הצליח לגרום לראשי בתי הדין הרבניים של כמה שבטים להצטרף למסעו לכוח.

אפילו אנשים חכמים יכולים לעשות בחירות הרסניות כאשר מדובר במעמדות פוליטיים.

משה רבינו לימד אותנו את כוח התורה. הוא לימד אותנו שהתורה הקדושה מכילה דרך מוצלחת לחיים טובים. קרח בחר דרך אחרת. ותראו מה קרה. הוא היה עשיר מאוד, אבל הארץ (הארציות - החומריות) בלעה אותו. סופו לא היה נעים.

הלקח מהפרשה הוא להימנע ממחלוקת, להימנע מכוח, להימנע מפוליטיקה, להימנע מאחריות הנהגתית, אלא אם כן אנחנו מסוגלים לנהוג בצניעות ובענווה מרבית, כמו שעשה משה רבינו.